

Alte Drucke

Hypotypōsis hygiainontōn logōn, Sive, Forma Sanorvm Verborvm

Breithaupt, Joachim Just

Halae, 1707

VD18 14853671-005

APHORISMVS XXI.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permission, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-174421

Ita D. Io. Olearius Vniu. Theol. Art. XCIV. p. 707. non refragante Orthodoxorum consensu, Adoptionem inter fructus Iustificationis numerat, eamque definit, *quod sit credentis, ex aliena peccatorum, in Dei familiam translatus, per & in Filio unigenito, in Dei Filium receptio &c.* Et ibidem Obs. I. hoc modo scribit: Adoptio est summum Dei beneficium & Spiritus S. donum, summaque Christianorum gloria, ex Christi merito orta, & credentibus communicata *ἐξ ἑστία*, Ioh. I. 12. licentia, potestas, auctoritas, & celestis dignitas, ut liceat gaudere hoc privilegio (ab *ἐξ ἑστία*, licet) & potestatem exercere, velut *ἐξ ἑστία*, siue Superiores & Magistratus, Rom. III. 1. Quæ dignitas, vere est inexplicabilis, 1. Ioh. III. 1. Videte, *ποταπὴν ἀγάπην, quæ, qualis, quanta* sit illa dilectio, ut non solum nominemur, v. 1. sed etiam simus filii Dei, v. 2. & quidem tales futuri, qui ipsi sint similes, & summi Regis filii, & ipsi Reges coram Deo. Apoc. I. 6. Precamur itaque Deum, ut, disiecto per Filium, regno satanæ, suum ipsius, *quod est Iustitia, Pax & Gaudium in Spiritu S.* erigat in nobis, atque stabiliat. Immo, *presidio suæ illius pacis, quæ omnem exsuperat mentem, corda & mentes nostras custodiat in Christo Iesu.* Rom. XIV. 17. Phil. IV. 7.

CONSENSVS ORTHODOXORVM.

D. Brochmandus in Systemate Art. de Iustificat. Sect. III. p. m. 190. Olearius l. c. Konigius Theol. Posit. P. III. §. 561. p. 208. Baierus in Compend. Parte III. c. V. §. XIV. p. m. 762. Et, citante eodem, Hopffnerus de Iustific. Disput. VII. IIX. IX. &c. D. Breithaupt Inst. Theol. L. III. c. III. §. II. p. 372. seqq. Idem Theol. Cred. & Agend. Lib. III. c. III. Th. II. p. 167. seqq.

APHORISMVS XXI.

*De Vnctione,
Consignatione.*

EX eodem gratiæ misereris fonte, ipsa quoque emanat Vnctio, qua renatus & iustificatus, virtute Vnctionis Christi, qui nobis in Prophetam, Sacerdotem, Regem vnctus est, Spiritu S. delibutus, donis eius ad exercendum regalis Sacerdotii spirituale officium, instruitur. *τελεῖται*

Vnctio-

1. Pet. 2, 9.
2. Cor 1, 21 2
c. 5, 5. Eph.
13. 14. & c. 4.
29 30. 1. Ioh. 2.
27. Rom. 5, 2.
3. &c.

Vnctionis præsentis, caritas Dei est, per Spiritum S. in nostris effusa cordibus. Vnctionem hanc vna cum reliquis Iustificationis fructibus, Spiritus S. ex euangelicis promissionibus dum confirmat, testimonium suum instar sigilli & arrhæ, seu depositi, stabiliendo; Obsignatio hinc, atque Arrhabo dicitur.

Adposite huc facit illud D. Calouii Theol. Posit. Sect. IV. Tit. II. c. X. Th. II. p. 511. quod ita habet: *Christianus, est homo renatus, QUATENUS a Christo accepit charisma, vel unguentum, Spiritum Sanctum.* Et mox in adnexa §. *Ideo dicuntur Christiani a Christo, uncto illo Domini, quia participes facti sunt eiusdem in vnctione Spiritus S.* Ps. XLV. 8. &c. Quo ipso innuit curatissimus Theologus, suo haud satisfacere nomini eos, qui externa modo professione, non vero illius virtute Vnctionis sint Christiani, a qua tamen suum accipiant nomen. Conf. eund. ibid. p. 510. Th. I. & subnexa §. ubi vnctionis huius ope, donis nos instrui, & consecrari docet, ut simus: *MYSTICI PROPHETAE, alios docendo, cum ab Vnctione edocti simus ipsi, 1. Ioh. II. 27. SACERDOTES, Deo nos offerendo, Rom. XII. 1. 2. & pro aliis apud Deum intercedendo 1. Tim. II. 1. ac REGES, super Diabolum, Carnem ac Mundum dominando, hostesque illos subiugando 1. Ioh. V. 4. Ioh. XVI. 33. Rom. XVI. 20. Eph. VI. 12. seqq. adde Hebr. XII. 1. 2. 3. 4. seqq. Heic quæres (verba sunt Lutheri in Lib. de Libert. Christ. laudatæ edit. Hallens. p. 18. §. 36.) si OMNES, qui in Ecclesia sunt, SACERDOTES sunt, quo nomine discernentur ii, quos nunc SACERDOTES dicimus, a LAICIS? Respondeo: Vocabulis istis, SACERDOS, CLERICVS, SPIRITUALIS, ECCLESIASTICVS, iniuria facta est, dum a reliquis Christianis omnibus, translata sunt ad paucos istos, qui nunc usu noxio, dicuntur Ecclesiastici. Scriptura enim S. nihil discernit inter eos, nisi quod MINISTROS, SERVOS, OECONOMOS appellat, - qui ceteris seruiant ministerio verbi, ad docendam Fidem & Libertatem fidelium. Nam et si verum est, NOS omnes (puta fideles) AEQUA-*

LITER SACERDOTES ESSE, NON TAMEN POSSVMVS, NEC, SI POSSEMVS, DEBEMVS PVBLICE OMNES SERVIRE ET DOCERE. Sic Paulus 1. Cor. IV. Sic nos existimet homo, sicut MINISTROS Christi, & DISPENSATORES mysteriorum Dei. Ad insignem hunc Lutheri locum, citatur ibid. Sekendorffii Lib. I. Hist. Luth. §. 6. f. 100. (1. 4. 5.) f. 144. (b.) & Indice III. ad A. 1520. n. 11. Suppl. (3) f. 149. (f.).

CONSENSVS ORTHODOXORVM.

D. Calovius l. c. Danhauerus Hodosoph. Phæn. IX. p. 938. Rnd. Dn Ioh. Simonides Catech. Bohem. p. 357. seqq. &c. D. Breithaupt Instit. Theol. L. 111. c. 111. §. 11. p. 373, Idem Thes. Cred. & Agend. Lib. 111. c. 111. Th. II. qu. 4. §. p. 167. 168.

APHORISMVS XXII.

*De Vnione cum
Christo mystica.*

2. Pet. 1, 4.
1. Cor. 6, 15 16.
17. & 19, Ioh 15.
1, 2, 4. Eph. 5.
30. Gal. 2, 19.
20. Ioh. 14, 23.
5, 15, 5. Act. 9,
4, 5, &c.

FRUCTUS Iustificationis omnes, Vnio cum Christo mystica, in se complectitur; estque arctissima, vera ac realis, haud vero essentialis, diuinæ pariter ac humanæ Christi naturæ, cum iustificato coniunctio, qua Christus vnus cum fidei fit Spiritus, eum inhabitat, diuinæ indolis participem reddit, in ipso & per ipsum ita operatur, vt quæ agit, aut patitur fidelis, ea sibi Christus appropriet.

B. Lutherus l. c. p. 12. §. 21. 22. Tertia, inquit, Fidei gratia incomparabilis hæc est, quod animam copulat cum Christo, sicut Sponsam cum Sponso, quo Sacramento (vt Apostolus docet) Christus & anima efficiuntur VNA CARO. Quod si vna caro sunt; verum inter eos matrimonium, immo, omnium longe perfectissimum, consummatur (cum humana matrimonia huius vnici figuræ sint tenues) sequitur, & omnia eorum communia fieri, tam bona, quam mala, & quæcunque Christus habet, de iis, tamquam de suis, præsumere & gloriari possit fidelis anima; & quæcunque anime sunt, ea sibi arroget Christus, tamquam sua. Conferamus ista, & videbimus inestimabilia. Christus plenus est Gratia, Vita & Salute: anima plena est peccatis, morte & damnatione. Intercedat iam fides, & fiet, vt Christi sint peccata, anima vero gratia, vita & salus &c. Variis præterea sub schematibus